

HRVATSKI SABOR

2880

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

Prolašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 8. prosinca 2017.

Klasa: 011-01/17-01/116

Urbroj: 71-06-01/1-17-2

Zagreb, 13. prosinca 2017.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

Članak 1.

U Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (»Narodne novine«, br. 70/15.) u članku 51. stavku 1. iza točke 8. dodaju se točke 9. i 10. koje glase:

»9. odlučivanja o pravu na smještaj sukladno članku 67. stavcima 3., 7. i 9. ovoga Zakona

10. usvajanja zahtjeva i priznavanja prava na međunarodnu zaštitu sukladno članku 38. stavku 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona.«.

Članak 2.

Članak 67. mijenja se i glasi:

»(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj ako nemaju novčana sredstva ili imovinu kojima mogu osigurati uzdržavanje.

(2) Postupak za priznavanje prava na smještaj pokreće se podnošenjem zahtjeva nadležnom centru za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: Centar). Nadležni Centar je centar prema prebivalištu azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.

(3) O zahtjevu Centar odlučuje rješenjem. Protiv rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, koja ne odgađa izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješenjem protiv kojeg se može podnijeti tužba nadležnom upravnom sudu u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj najduže dvije godine od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.

(5) Nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom imaju pravo na smještaj sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi.

(6) Ako Centar utvrdi da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ima novčana sredstva ili imovinu kojima bi mogao sudjelovati u plaćanju troškova smještaja, rješenjem o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će da azilant odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu